

॥कात्यायनीतंत्रोक्तचंडीपूजनविधि॥पत्र२४॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ कात्यायनीतंत्रोक्तप्रयोगानिख्यते ॥
ॐ नमः ॥ अस्याशापोद्धारोत्कीर्णनेकात्यायनीतंत्रोक्तेनयोदशा
ध्यायंपठित्वाप्रथमंपठेत् ॥ ततोद्वादशद्वितीयोततएकादशतृ
तीयावितिक्रमेणपठेत् ॥ ततोद्दशमचतुर्थोततोनवमपंचमोत
तोष्टमषष्ठोततःसप्तमंद्विशितीशापोद्धारःप्रथमंमध्यमचरितं
पठित्वाततःप्रथमतृतीयेपठेत् ॥ इत्युत्कीर्णनं ॥ इतिकेरत्नाः ॥
अथप्रसंगात्स्त्रीत्रपाठविधिः ॥ तत्रवारशदीतंत्रे ॥ आधारेस्थाप
यित्वातुपुस्तकंवाचयेत्ततः ॥ इत्तसंस्थापनाद्देवीचवेद्वर्षफलंय

तः॥ यावन्तपूर्यति ध्यमयस्त्वावन्तविरमेत्यठेत्। यदि प्रमादादध्या
ये विरामो न वति। प्रिये॥ पुनरध्यायमारन्यपठेत्सर्वमुक्तमुक्तः।
अनुक्रमात्पठेद्देवि शिरः कं पादिकं त्यजेत्॥ प्रणवं पूर्वमुच्चार्य
स्तोत्रं वासंदितां पठेत्। अने च प्रणवं दद्यादित्युक्त्वा चादिपूरुषः।
नमानसं पठेत्स्तोत्रं वाचिकं तु प्रशस्यते। यत्तु कीलके। शनैस्तु
प्यमाने स्मिन्स्तोत्रे संपत्तिरुच्चैरेति॥ तदुत्कृष्टैः पाठनिषेधकं
च। पुस्तके वाचनं शास्त्रं सदस्त्रादधिकं यदि॥ ततो न्यूनस्य तु न वे
दाचनं पुस्तकं विना॥ ऋषिछंदोगं विन्यस्य पठेत्स्तोत्रं समाहितः॥

स्तोत्रेन दृश्यते यत्र प्रणव न्यासमाचरेत् । उद्देनाचलचित्तेन पवि
तव्यं प्रयत्नतः ॥ न स्वयं लिखितं स्तोत्रं नावाह्यं लिखिष्यते । न च
स्वयं कृतं स्तोत्रं तथान्येन च यत्कृतं ॥ यतः कलौ प्रशंसन्ति स विनि
र्भावितं तु यत् । अगर्भं कीलकं चादौ जपित्वा कवचं पठेत् ॥ ऊपेक्ष
प्रशन्ती पश्चात्क्रम एव शिवोदितः ॥ इतिकेरन संप्रदायः ॥ अत्र रा
त्रिस्तुत देवीस्तुते वैदिके इति क्वचित् । रात्रिस्तुतं प्रथमाध्याय
स्तुतिविश्वेश्वरीस्तुतं । देवीस्तुतं नमो देव्या इत्यादि पंचमाध्यायस्तु
मित्यपरे ॥ अन्योपि प्रकारस्तन्नीकः ॥ छल्लाष्टमीसमारत्ययावत्क

लचउदर्शः॥ वृध्येकोत्तरयाज्ञायं पूर्वसंपुटितं उयत्र। एवं देवीम
या प्रोक्तः पुरश्चरणकक्रमः॥ तदंते इव नं कुर्यात्प्रतिश्रीकेन पा
यसेः। प्रतिश्रीकेतिकात्यायनीतं त्रीकर्मत्रोपलक्षणं। रात्रिस्त
क्तं प्रतिश्रुचंतया देव्याश्च सूक्तकं। षष्ठाष्ट संख्यं प्रत्युचमुक्तं म
त्रोपलक्षणं। कृत्वा तै प्रजपेत्त्रीत्रमादौ ह्यजादिकं मुने। समुदाये
सूक्तव्यवहारस्य लक्ष्मीतं त्रैलोक्यतत्वा तदवयवश्रीका एवात्र सच
तिबोध्यं प्रत्युचमित्यत्रापुक्तः। शेषे बोध्यः प्रपरश्च। अथातः स
प्रवक्ष्यामि नवरात्रिविधानकं। जपेदेकोत्तरां वृद्धिं दिनातिनवसं

ख्यया ॥ १॥ एवोक्तेनैव विधिना पूजां कृत्वा प्रयत्नतः । नवाह
रविधनेन संपूज्याय विचक्षणः ॥ २॥ सहस्रं प्रजपेन्मंत्रं प्रत्ये
कं च यथा विधि । मध्ये चैकोत्तरां वृद्धिं जपेद्देव्याः स्रवं मनुं ॥ ३॥ कु
त्वा दशांशतो दीर्घमंत्रं सिद्धिं समाप्नुयात् । अपरं च ॥ जपेद्विंशं
समाप्तिं समासमेकं तु यो नरः । कुत्वा विंशद्वयं सिसंमधुरं
ययोगतः ॥ ४॥ कुत्वा दशांशतो वापि कमलैः क्षीरसंयुतैः । धन
देन समा लब्धं प्राप्नुयात् पुत्रमां ध्रुवं ॥ ५॥ हरगौरी तंत्रं ॥ श्रीका
मः पुष्टिका मोवाष्टुष्टि मार्ग क्रमेण तु । जपेच्छुक्रादिमारुत्यं ३

नदेत्यवधावधि। प्रादिमारुन्य प्रजपेत्स आछिपं समापयेत्।
शांसादिकामः सर्वत्र स्थितिमार्गक्रमेण तु ॥७॥ ब्राह्मणद्वारा क
रणे तु दक्षिणा विशेष उक्तस्तत्रैव ॥ पंचस्वर्गं शतावृत्ते दशावृ
त्ते तु तत्रयं। पंचावृत्तिस्वर्गमैकं त्रिंशद्वृत्ते ५ तद्वर्कं ॥ ८ ॥ एका
वृत्ते पादमेकं दद्याद्वा शक्तिबुधः। इति शतावृत्या दौकामना
नेद उक्तो वाराहीतंत्रे ॥ कृते त्मदीपिते वक्त्रोति वधन्यादि
तंदुलान्। धर्मार्थिकामसंवृद्धौ मोक्षार्थपायसं कुरुनेत् ॥ ९ ॥ मा
रणे मोक्षने चैव तथोच्चाटनकर्मणि। कुरुन्मेन्मासं त्रिमध्वर्कं मो

हनेमधुपायसं॥१०॥संननेमातुलफलंवश्येउसितसर्षपात्।
धमार्थिकाममोदार्थंष्टुशिशानिमुखोदुमेव॥११॥मोदनेमारण्य
चैवकुनेदैदक्षिणामुखः।उच्चाटनेउत्तरास्यइत्यादनगवान्म
वः॥१२॥क्रोडतंत्रे॥प्रत्येकावर्तनंदेविदयमेधेनसंमितं।त्रिण
वृत्त्यालनेकामान्मंचाट्ट्यारिपुंनपेत्॥१३॥इतिसर्वेष्टिसिद्धिः
॥कात्यायन्यैविष्णवेकंन्यकुमारिधीमहि।तन्नोदुग्धपिचोद
यात्॥इत्येष्ट्यागायत्रियजुर्वेदो॥अथप्रयोगान्तरंकात्यायनी
तंत्रे॥स्वाह्विषोडशांगुलमितंचउरंगुलीननस्तुडिलंस्तुत्वा

तत्र शुद्धगोघृतेनैकस्मिन्पान्त्रेरुद्रवर्तिकत्रयोदशदीपान्॥ प्र
ज्वाल्य दीपेषु प्रथमदीपे प्रथमाध्ययदेवतामावाह्यासनपाद्या
दिर्गंधदानां तां पूजां कृत्वा पुष्पसमर्पणसमये वक्ष्यमाणैर्न
वनिः प्रतिश्लोकं पुष्पाणिसमर्पयेत्॥ ततः प्रथमाध्ययसमा
प्तौ वक्ष्यमाणैर्नवनिः श्लोकैः प्रतिश्लोकं पुष्पाणिसमर्प्य धूप
दीपौ दत्वा पायसं नैवेद्यं दत्वा तां पूजां दक्षिणां च दत्वा नीराज्यै
कं ब्राह्मणं सुवासिनीं कुमारं च नोजयेत्॥ संकल्पयेद्वा॥ १॥
एवं तत्र दध्ययदेवतामावाहनादिब्राह्मणं नोजनान्तं प्रत्यक्ष्य

यं कुर्यात् ॥ अने प्रभूतने वेद्यादिनिर्मला पूजा । अनुग्रहे पूर्वा
क्रे समाप्तिः ॥ निग्रहे पाराक्रे । ओकास्तु ॥ विश्वेश्वरी । गङ्गात्री ।
स्तुता सुरैः सर्वमनी । एसं प्रयात्करोतु सानः । कुनहेतुः २ यासां
प्रतंचोद्धतदैत्यतापितैः करोतु सानः ३ ॥ याचस्मृतातत्कृणुमेवदंति
नः करोतु सानः ४ ॥ सर्वाबाधप्रशमनं ५ ॥ अत्र वैरिनाशनमित्यत्र
रोगनाशनमित्याद्युद्धः ॥ एवं दैत्यतापितैरित्यत्रापि ५ सर्वमंगल
मंगल्ये ६ सृष्टिस्थिति विनाशानां ७ शरणागतहीनानां ८ सर्व
स्वरूपे सर्वेशी ॥ एते अनुग्रहेन वक्ष्योकाः वक्ष्येत्तु विशेषः ३ क्रीरक्त

चाण्डिकुरु कुरु अमुकं मे वशमानय स्वाहा ॥ अनेन प्रत्याध्य
यमाद्यंतयोः पूजां सवन्ति अयुतमंत्रजपः अयुतहोमश्च ॥ हो
मयेत्कदुतैलेन रक्तचंदनराजिकाः ॥ सदस्नाहुतिमात्रेण रा
जानं वशमानयेत् ॥ मधुना शोकपुष्पंचरात्रोक्तत्वात्तु पूर्ववत् ॥
चक्रवर्त्तनवेदशयश्चंडीमंत्रप्रज्ञावतः ॥ अंतेशतं ब्राह्मणाश्च
कुमार्यश्च नो जनीयाः ॥ धनार्थे विल्वपत्रैः पूजा वर्यार्थं करवीर
पुष्पैर्जपास्तु के मे वा पुत्रार्थं तुलसीदलेः पुष्ट्यर्थं पंकजेः ॥ मद्वा
कार्यार्थं प्रयोगे तु षोडशमावेः स्वर्णमूर्तिं सत्वाकलशस्थापनं

अत्रातदग्रेर्घटागलियंत्रेषंदोणयंत्रेवादीपसंस्थापयेत्। यंत्रं
मंत्रसर्वसाधारणं। महतीकार्येऽनपचाशद्दिनानिमध्येचतुर्विं
शतिः। तद्वर्द्धमप्ये। एवमेवस्वेष्टमूर्तिप्रमाणमपिबोध्यं ब्राह्मणा
स्त्रयोमहत्कार्येप्रयोगकर्तारिः। अल्पेत्वेकः। नियदेतु। सर्वाविधा
प्रशमनमित्यस्याग्रेएवमुक्तासमुत्तयेतिपठेत्। अत्रप्रयोगेक
चित्रपणमधुक्तं। त्रयोदशपात्रांदुग्धेनापूरयद्विंतयोः पुष्पाज्जलि
दत्वाप्रतिश्लोकं प्रथमाध्ययदेवतांतर्पयामीतिमहाप्रयोगेतर्पयि
त्। तथात्रयोदशस्तुअग्निषुक्रमानूतदध्यायदेवताअवाह्यसंघ

अप्रतिश्लोकमोप्रथमाध्यायदेवतायेनमःस्वाहेतिमन्त्रेणपाय
सेनजुहुयात्। प्रत्यहंयावत्प्रयोगसमाप्तित्रयोदशब्राह्मणसु
वासिनीकुमार्यएकोऽनुपनीतोऽष्टवर्षएकउपनीतश्चनोऽ
नीयःपरार्थेप्रयोगैरुसत्याःसंतुयूजुमानस्यकामा इतिप्रति
श्लोकंप्रत्यध्यायंवापठेत्॥ इदं सर्वंपरार्थेप्रयोगेबोध्यं॥ अत्र
त्रयोदशपात्रेषुत्रयोदशदीपा इत्येकत्रयःपक्षःएकपात्रेत्रयो
दशदीपा इतिमध्यमःपक्षःएकस्मिन्नेवदीपेत्रयोदशदीपा इ
त्यधमःपक्षःविधिदीपेष्वहंतपुंजेषुजलपात्रेषुअग्निषुकु

मारीषुवाकार्यइत्यपदेशः। अथप्रयोगांतराणिकात्यायनीतंत्रो
क्तानि। प्रतिश्लोकमाद्यंतयोः सप्रणवं उपेसिद्धिः॥१॥ सप्रणवम
नुलोमव्याहृतित्रयमाहो अंतैर्विलोमंतदित्येवं प्रतिश्लोकं कृत्वा
शतावृत्यापागेति शीघ्रं सिद्धिः॥२॥ प्रतिश्लोकमाहो जातवेदसे इत्यु
चं पठेत्सर्वकामसिद्धिः॥३॥ अपमृत्कवारणापादावर्तचशतंत्र्यं
वकमंत्रं उपेव॥४॥ प्रतिश्लोकं तन्मंत्रं उपे इत्यन्यत्र॥५॥ प्रतिश्लोकं श
रणागतदीना तस्मिन् पठेत्सर्वकार्यसिद्धिः॥६॥ प्रतिश्लोकं करोतु
सानः उक्तदेतु रित्यर्धं पठेत्सर्वकामावाप्तिः॥७॥ स्वामीष्टवरप्रा

तौ एव देव्यावरं लब्धेति प्रतिश्लोकं पठेत् ॥ ७ ॥ सर्वपिबन्निवारणार्थं
प्रतिश्लोकं दुर्गे स्मृतेति पठेत् ॥ ८ ॥ अस्य केवलस्यापि श्लोकस्य का
या अनुसारेण लक्ष्म युतं सदस्त्रं शतं वा जपः ॥ १० ॥ सर्वाबाधेत्यस्य
लक्ष्म उपेक्षोक्तं फलं ॥ ११ ॥ इच्छं यदा यदा बाधेति श्लोकस्य लक्ष्म
जपे महामारी शान्तिः ॥ १२ ॥ ततो वद्रे नृपो राज्यमिति मंत्रस्य लक्ष्म
जपे पुनः स्वराज्यं ज्ञानः ॥ १३ ॥ दिनस्ति देत्यनेर्जासि इत्यनेन सदा
पबलिदाने घटावादाने च बाल्यं यदृशति ॥ १४ ॥ आद्यावृत्तिमनुज
मेन त्रयोदशाध्यासयान्ति त्वाततो विपरीतक्रमेण द्वितीयां कृत्वा पु

नरनुलोमेनेत्येवमावृत्तित्रये उक्तेषु प्रकारेषु शीघ्रं कार्यसिद्धिः ॥
१५॥ सर्वापि निवारणाय दुर्गे स्मृतेत्यर्धं ततो यदंतियच्च दूरके इत्यु-
र्ध्वं तदन्ते दारिद्र्यं शुद्धः खेत्यर्धं एवं कार्यानुसारेण लक्ष्मयुतं सदस्व-
तं वाप्नुयः ॥ १६॥ कांक्षोस्मीत्युर्ध्वं प्रतिश्लोकं पाठेन दम्भी प्राप्तिः ॥ १७॥ मा-
रणार्थमेव मुक्तासमुत्पत्येति प्रतिश्लोकं पठित्वा मारणोक्तावृत्तिनि-
फलसिद्धिः ॥ १८॥ ज्ञानिनामपि चेत्तांसीति श्लोकजपमात्रेण सद्यो मो-
हनमित्यनुत्तमसिद्धं ॥ प्रतिश्लोकं तत्र श्लोकपाठे वश्यं ॥ १९॥ रोग-
शेषानिति श्लोकस्य प्रतिश्लोकपाठे सकलरोगनाशः ॥ २०॥ तस्मा-

त्रज्जपेपिसः इत्युक्त्वा सा न गवती ॥ गन्तीरेति श्लोकस्य प्रतिश्लोकं पा
ठे पृथक् ज्जपेवा विद्या प्राप्तिः ॥ २१ ॥ न गवत्या कृत्त सर्व इत्यादि वाद
शीत रशताक्षर मंत्रः सर्वकामदः सर्वापि निवारणश्च ॥ २२ ॥ दिवि प्र
पन्नातिद्वरे प्रसीद इति श्लोकस्य यथा कार्यं लक्ष्मायुत सहस्रशतान्य
तमे प्रतिश्लोक पाठे सर्वापि निवृत्तिः सर्वकामावाप्तिश्च ॥ २३ ॥ एषु प्र
योगेषु प्रतिश्लोकं दीपाग्रे केवलमेव वानमस्कारकरणेति शीघ्रं सि
द्धिः ॥ २४ ॥ प्रतिश्लोकं कामबीजं संपुटीतस्यैकचत्वारिंशद्दिनं वि
राट् वृत्तौ सर्वकामसिद्धिः ॥ २५ ॥ एकविंशतिदिनपर्यंतं उक्तरीत्या दृश्य

वृत्तौ वशीकरणं ॥ २६ ॥ मायाबीजसंपुटितस्य फट्पञ्चवसहितस्य
सप्तदिनपर्यंतं त्रयोदशावृत्तौ उच्चाटनसिद्धिः ॥ २७ ॥ तादृशस्येव दि
नचतुष्टयमेकादशवृत्तौ सर्वोपद्रवनाशनः ॥ २८ ॥ एकोनपञ्चाशदि
नपर्यंतं प्रतिश्लोकं त्रिबीजसंपुटितस्य पंचदशावृत्तौ लक्ष्मीप्राप्तिः ॥ २९ ॥
प्रतिश्लोकं मैत्रीबीजसंपुटितस्य शतावृत्या विद्याप्राप्तिः ॥ ३० ॥ अथ
तत्त्वोत्रपाठे डामरकल्योक्तो नवाणसंपुटीकरणप्रयोगः ॥ तत्रादौ न
कुक्षारः ॥ ऐं बीजमाहो हुसमानदीप्तिं ॥ कं ॥ सूर्यतिलोद्युतिमद्वितीयं ॥ कं ॥
मृत्तिर्वैश्वानर उर्व्यरूपं तृतीयमानंदसुखाय चित्त्यं ॥ चा उद्धर्जं वृ

नदकांतिवृत्त्यं पंचमं रक्ततरं प्रकल्प्य । डाषष्ठमुप्रातिहरं सुशीलं
ये सप्तमं रक्ततरं रिपुघ्नं ॥ १॥ विपांडुरं त्वष्टममादिसिद्धं चैष्टमवर्णं न ५
वमं विशालं ॥ ऐं ह्रीं क्लीं चामुंडाये विच्चे ॥ इति नवाक्षरी मंत्रः नानिमा
त्रे जले सदस्त्रज्जपात्कवितासिद्धिः । अथुतज्जपेराज्जबन्धनसंकटा
दिन्यो मोक्षः । अस्मिन्नवाक्षरे मंत्रे महालक्ष्मी व्यवस्थिता । तस्मा
त्सु सिद्धः सर्वेषां सर्वदिक्षु प्रदीपकः ॥ अनेनात्र सिद्धादिविचारो
नास्तीति ज्ञापितं ॥ नवाक्षरस्य ऋषयो ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः छंदो
स्युक्तानि मुनिनिर्गायन्मुल्लिगनुष्टुभः देव्यः प्रोक्ता महापूर्वाका

जीवदम्मीः सरस्वती । नंदाशार्कनरीनीमाः शक्तयोस्य मनोः स्मृताः ।
स्याद्रक्तदंतिका दुग्गात्रामथो बीजसंचयः । अग्निवर्धुनगास्तत्तत्फलं
वेदत्रयोद्वानगः सूर्यः सर्वाग्नीष्टप्रसिध्यर्थे विनियोगउदाहृतः ।
ऋषिष्ठंदो देवतानि शिरोमुखहृदि न्यसेत् ॥ शक्तिबीजानि स्तनयो
स्तत्त्वानि हृदये पुनः मंत्राणां पद्मवो वा सोमं त्रामां प्राणवः शिरः शि
रः पद्मवसंयुक्तेर्मंत्रः कामदुघोनवेत् ॥ पद्मवाश्च ॥ नमोऽंतः शान्तिके
पुष्टो प्रशिपाते च कीर्तिताः ॥ वश्या कर्षणयोरोर्मेषु स्वाहानः सिद्धि
दायकः वीषट् पद्मवसंयुक्तेर्मंत्रः पुष्ट्यादिसाधकः हुंकारपद्मवोपि

तोमारले ब्राह्मणं विना यंत्रं न ऊन कार्येषु सुधीर न यनाशने। व
र्षदंतः प्रकल्पस्तु यदा बाधविनाशकः॥ उच्चारणे तु सं प्रोक्तो मंत्रः
फट् पञ्च वान्वितः॥ एते पञ्च वास्तुतत्कर्मणि चंडीपाठे पि श्लोकांता
दो योज्याः॥ न्यास इति नो न वेन्मूको मृतः स्याच्छिरसो विना। अथ
ध्रुवस्तु नयः स्यात्सुप्तः स्यादासनं विना। गुरुं विना दृष्ट्या मंत्रः श्र
व्यज्जापस्तु सूक्तकः। निर्वह्यो दुष्टदत्तः स्यान्नान्यबीजस्तु कीलि
तः दुष्टदत्तः दुष्टाय दत्त इत्यर्थः देव छंद विद्मो यः स तु प्रोक्तो य
ज्जगमः। मूकादयो मंत्रविज्याः वेदिके मंत्रे त्रपञ्चवादि विचारः। इति

चंडिकाये इत्यनेनास्य मंत्रस्य स्तोत्रस्य च षडंगकरन्यासो नवबीजा
त्मकसमस्तमंत्रेण च षडंगः अस्त्रं सर्वदिक्षु बोध्यं नवबीजमंत्रो ते घं चं
टिका नृप्यतामिति मंत्रेण तर्पणं । एवं होमादिष्वपि कृत्यं । लिखेदष्टद
लं पद्मं कुंकुमागरुचंदनैः । पद्ममध्ये लिखेच्चक्रं षट्कोणं चंडिकाम
यं । षट्कोणचक्रमध्यस्थमाद्यं बीजत्रयं न्यसेत् । तत्र मध्यबीजे म
हालक्ष्मी । वामे महासरस्वती । दक्षे महाकाली । पूर्वादिषु सुकोणे
षु बीजान्यन्यानि विन्यसेत् ॥ इदं पूजार्थं ॥ पद्मासनाद्यन्यतममा
सनंतया सप्तशती श्लोकैः न्यासैः खड्गिनी मृत्विनी त्वादियत्त्रिंशो

कपंचकं। आद्यं कल्लतरं बीजं। ध्यात्वा सवांगिकेन्यसेत्। आद्यमै
मिति॥ ह्येनपाहि नो देवीत्यादिश्लोकचतुष्टयं पठित्वा सूर्यसदृशं
द्वितीयं सर्वतो न्यसेत्॥ द्वितीयं क्ली इति॥ सर्वस्वरूपे इत्यादिश्लोका
नां पंचकं पुनः॥ पठित्वा स्फटिकानासं॥ तृतीयं बीजं स्वतनो न्यसेत्
॥ तृतीयं क्ली इति॥ १॥ उक्ते रेव श्लोके वृत्तिद्वयेन षडंगन्यासोऽपि क
चिदुक्तः॥ ततः षडंगं कुर्वीत विनक्तैर्मूलवर्णकैः॥ एकै नैकै चैकै
न चतुर्निर्युगलेन च॥ समस्तेन च मंत्रेण कुर्यादङ्गानि षट्सुधीः
॥ ततः कचिद्॥ एवं न्यासविधिं कृत्वा सृष्टिमुद्रां विनोकयेत् ततः

परिषिंचेदिति पूजार्थं द्रव्याग्निवबीजतः॥ तत्तत्पृष्ठोद्भवां मुद्रां
दत्त्वास्त्रेणावगुंठयेत्॥ अर्घ्यपात्रं प्रतिष्ठाप्य पूरयेच्छुनचारिणा॥
गंधपुष्पाक्षतांस्तत्र विन्यसेन्नुपनंदनाध्यामत्वासर्वाणि तीर्थानि
हस्तौ दत्त्वा निमंत्रयेत्॥ रक्षार्थं तस्य कर्तव्या चक्रमुद्रास्त्रसंयुता॥
अर्घ्योदिकेन संस्कारं पूजाद्रव्यस्य पूर्ववत्॥ ततः उक्तं यंत्रे पंचोपचा
रेः पूजामङ्गलाकाख्यादित्रिशक्तिध्यानं विज्ञाव्य॥ एवं कृत्वा जपे ध्वज
चतुर्ध्वजं दशांशतः॥ पायसान्नेन जुहुयात्स्त्रजिते देमरेतसि॥ एतदे
वास्य पुरश्चरणं॥ माकंडीयपुराणोक्तं नित्यं चंडीस्तवं पठेत्॥ पतितं

मूलमंत्रस्य लपेनाप्नोति वाञ्छितं । शतमाहौ शतं चांते जपे नमः नवा
र्वा । चंडी सप्तशती मध्ये संपुटोय मुदा हतः ॥ सकामः संपुटो जायते
निष्कामः संपुटं विनोति क्वचित् ॥ उ सप्तशत्याश्चरित्रे प्रथमे पदम् ॥ तु
मुनिः । छंदोगायत्रमुदितं महाकाली उदेवता । वा श्वी । जं । पावकस्तर्प
धर्मार्थविनियोजनं ॥ मध्यमे तु चरित्रे तु मुनिर्विल्लुरुदाहृतः । उ
ल्लिकछंदो महालक्ष्मीदेवता बीजमुद्रिता । वायुस्तत्त्वंधनप्राप्त्यै
विनियोग उदाहृतः । उत्तरस्य चरित्रस्य रुषिः शंकर इरितः । वि
ष्टुष्टं हो देवतास्य महापूर्वासिरस्वती । कामो बीजरविस्तर्त्तव्यकामा

ये विनियोजनं॥ कचिदुसंपूणस्ति तस्य माकंडेयऋषिः॥ ब्रह्मविष्णु
महेश्वराऋषयः॥ महाकाली महालक्ष्मी महासरस्वत्यो देवताः॥ गा
यत्र्युल्लिख्य गनुष्टुनष्टंदांसि॥ ऐं ह्रीं क्लीं बीजानि॥ चामुंडाशक्तिः॥ अग्नि
वयि सूर्यास्तित्वानि॥ सर्वानिष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः॥ एवं संस्मृत्य क
व्यादीन् ध्यात्वा पूर्वाक्तिर्मर्गतिः॥ सायं स्मृतिं पठेच्चंडीस्तवं स्पष्टपदाक्षरं॥
समाप्नोतु महालक्ष्मीं ध्यात्वा षडंगकं जप्त्वा जपे दष्टशतं मूलं देवता
ये निविदयेत्॥ आश्विनस्य सिते पक्षे आरुण्या
श्रितिरिषिं सुधीः॥ अष्टम्यंत जपे द्वादशं दशांशं होममाचरेत्॥ अंध

कश्चमदादेत्योङ्गादिमपरायणः। कवचाहुतिमात्रेण महेशेन नि
पातितः॥ ॥ इति कात्यायनी तंत्रोक्तचंडीपूजाविधिः समाप्तः॥ श्री
शके सप्तदशशतैकत्रिंशप्रवत्तमाने विजयवर्मान्तिर्षवस्मरे उदय
ने। श्रीभक्तोज्येष्ठे मासि सिते पक्षे चतुर्थी गुरुवारेण लिखितं दि
वेद्यपनामक छल्ल देवात्मज शिवदेवेन पुनः॥ ॥ श्रीरक्तुग
व्यावहारिक संवत् १८८५ वर्षे ज्येष्ठ शुक्ल चतुर्थ्यां गुरुवारेण
पुनः सप्त सर्वजगतः॥ ॥ श्रीमंगलमस्तु॥ ॥ श्रीग ॥ १४